

عنوان مقاله:

مروری بر اهمیت نقش مادران در تربیت فرزند با رویکرد فقه تربیتی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم سابقی - دین پژوه حوزه علوم اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران دانشجوی کارشناسی ارشد پیوسته الهیات و معارف اسلامی؛ گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)، مشهد مقدس، ایران

مهدی اصفهانی - استادیار دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)، مشهد مقدس، ایران

خلاصه مقاله:

تربیت دینی فرزندان و آشناسازی آنها با مبانی و ارزشهای دینی، از مولفه های اساسی تربیت محسوب می گردد که در جوامع مختلف انسانی همواره مورد توجه بوده است. بی تردید؛ اساس شکل گیری جامعه اسلامی، بر خوردراری افراد از تربیت شایسته دینی است که زمینه ساز تحقق آرمانهای اسلامی خواهد بود. هدف این مقاله؛ مروری جامع و عمیق بر آثار گذشتگان، با هدف واکاوی نقش والدین و به ویژه مادران، در تربیت فرزند با رویکرد فقهی می باشد. در این پژوهش با جستجویی نظام مند، آثار مرتبط با دانش فقه تربیتی و روشهای موثری که می توانند جهت تربیت صحیح دینی و اخلاقی کودکان توسط والدین مورد استفاده قرار گیرند، بررسی گردیده است. نهاد خانواده در قبال تربیت دینی فرزندان در سه حیطه اعتقادی، احکامی و اخلاقی دارای وظایفی الزامی می باشد که در صورت کوتاهی و انحراف فرزندان از مسیر دین، والدین مورد سوال و بازخواست قرار می گیرند. والدین به عنوان ارکان اصلی خانواده، نقشی اثرگذار و مهم در تربیت دینی فرزند حتی قبل از تولد ایفا کرده و موظفند تا فطرت توحیدی فرزند را شکوفا سازند. نقش مادر در تربیت کودک در ابعاد و ساحت های مختلفی همچون جسمانی، عاطفی، اخلاقی، دینی، عقلانی و اجتماعی؛ غیرقابل انکار است. شاخصه های مهم زن مسلمان در تربیت فرزند شامل تهذیب، آراسته شدن به اخلاق اسلامی، مسئولیت پذیری به همراه عطف و مهربانی و محبت نسبت به فرزند است ضمناً. با عنایت به آگاهی و بصیرتی که زن انقلابی دارد، با تشویق و مهرورزی خویش، شجاعت و ایثار را به فرزندانش می آموزد تا از تربیتی شایسته برخوردار گردیده و مایه ی سعادت جامعه شوند.

کلمات کلیدی:

فقه تربیتی، تربیت فرزند، تربیت کودک، مادر، نقش مادر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2089121>

